

**INTERESELE PROFESIONALE LA STUDENȚII ACADEMIEI
„ȘTEFAN CEL MARE” A MINISTERULUI AFACERILOR INTERNE**

Anton Vica
UPSC „Ion Creangă”
(Republica Moldova)
ORCID: 0009-0007-6521-9758

Adnotare

Practicile tradiționale ne demonstrează că la capitolul cultivei organizaționale sunt prezente deficiențe în ceea ce privește numirea unei persoane într-un post anume, conform intereselor acesteia.

Acest lucru poate cauza un șir de consecințe disfuncționale la nivel de instituții.

Interesele reprezintă o categorie importantă de informații despre propria persoană, cu rol în orientarea școlară și planificarea carierei. Fiecare persoană este interesată de anumite activități sau domenii de cunoștințe. Altfel spus, preferințele persoanei, ceea ce îi place, reprezintă interesele sale – pe care le poate recunoaște implicându-se frecvent, cu efort minim și cu plăcere în anumite activități sau domenii de cunoaștere.

Cu cât orice persoană va cunoaște mai multe despre sine, cu atât va putea face cele mai bune alegeri privind orientarea sa școlară sau profesională. Identificând preferințele sale pentru anumite domenii de activitate și cunoștințe, va putea alege acele medii de studii sau profesionale în care interesele sale să poată fi valorificate.

Interesele constituie factori motivaționali esențiali în alegerea carierei și determină gradul de satisfacție și performanță pe care le realizează persoana în activitățile pe care le desfășoară.

În acest context este nevoie de o nouă paradigmă de identificare precoce a intereselor persoanei conform orientării profesionale, până a ajunge angajat al Ministerului Afacerilor Interne.

Datele obținute în cadrul studiului psihologic al intereselor studenților Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI, ne arată cât de importante sunt acestea în cadrul orientării profesionale a viitorilor polițiști.

Cuvinte-cheie: interese, orientare profesională, student, polițist.

Annotation

In this talk, some problems of probability will be presented for which the theoretical probabilities and the experimental probabilities have been determined.

These results can be used in the teaching of the university course in the field of psychology.

Moreover, they will be useful for writing undergraduate theses related to issues of professional interests.

Traditional practices show us that there are deficiencies in the chapter of organizational culture in terms of appointing a person to a specific position, according to his interests.

This can cause a range of dysfunctional consequences at the level of institutions.

Interests represent an important category of information about one's own person, with a role in school orientation and career planning. Each person is interested in certain activities or areas of knowledge. In other words, the person's preferences, what he likes, represent his interests - which he can recognize by engaging frequently, with minimal effort and with pleasure in certain activities or areas of knowledge.

The more any person knows about himself, the better he will be able to make the best choices regarding his school or career path. By identifying his preferences for certain fields of activity and knowledge, he will be able to choose those study or professional environments in which his interests can be exploited.

Interests are essential motivational factors in choosing a career and determine the degree of satisfaction and performance that the person achieves in the activities they carry out.

In this context, a new paradigm is needed for the early identification of the person's interests according to the professional orientation, until he becomes an employee of the Ministry of Internal Affairs.

The data obtained during the psychological study of the interests of the students of the Academy "Ștefan cel Mare" of the MAI, show us how important they are in the professional orientation of future police officers.

Keywords: interests, professional orientation, student, policeman.

Introducere

În zilele curente este destul de important ca persoana care îndeplinește o funcție anume, să fie motivată atât intrinsec cât și extrinsec, iar orientarea profesională conform intereselor persoanei este un process destul de important din această privință.

Incongruența dintre interesele persoanei și școala/profesia aleasă determină:

- insatisfacție academică / profesională;
- instabilitate în alegerea făcută și capacitate slabă de adaptare la modificările interne ale mediului;
- performanță scăzută academică / profesională;
- nivel crescut de stres academic / ocupațional.

Interesele scot în relief relaționarea între pornirile subiectului și o serie de obiecte și acțiuni, astfel încât subiectul se orientează activ și din proprie inițiativă spre obiecte sau acțiunile respective, iar acestea îl atrag și-i oferă satisfacție [1].

Ed. Claparède consideră interesele ca elemente care adaptează mediul la necesitățile subiectului [2].

După Strong interesul este tendința de a ne crea plăcere anumite activități [3].

Psihologul R. Meili le consideră o formă specială a motivației [4], iar R. Pasquasy ca o degajare a tendințelor profunde [5].

E. D. Super definește interesul ca expresia raportului dintre necesități și împrejurarea mediului sau ca rezultatul interacțiunii dintre constituția nervoasă/endocrină și circumstanțele sociale [6], iar H. Piéron îl consideră ca o relaționare dintre anumite obiecte și tendințele proprii ale subiectului, care-i atrag atenția și-i orientează activitatea [7]. Același înțeles îl întâlnim și în definiția propusă de J. Piaget, care spunea că interesul este raportul dintre un obiect și o necesitate, pentru că un obiect devine interesant în măsura în care răspunde unei necesități [8].

Psihologia behavioristă consideră interesul drept sentiment instinctiv și egoist. Din punct de vedere psihologic, interesul poate fi considerat ca o manifestare a fixării unei trebuințe [9]. Deși interesul se formează în raport cu anumite trebuințe, ele nu se reduc la trebuințe și motive, întrucât, modelându-se social, se înfățișează ca relații sau atitudini [1].

Interesele sunt determinate de factori genetici, și de oportunitățile de învățare:

- recompensarea de către părinți sau profesori a unor activități realizate de elev determină conturarea unei preferințe pentru activitatea respective;
- ușurința cu care se realizează o activitate determină de asemenea alegerea ei în detrimentul unei activități care necesită mai mult effort;
- familiaritatea cu anumite materiale și instrumente determină preferința pentru utilizarea acestora.

În timp, interesele se modifică, se dezvoltă, în funcție de ceea ce alege persoana să facă.

Preferința pentru anumite activități și implicarea frecventă în cadrul acestora corespunzătoare preferinței conduce în general la dezvoltarea abilităților. Când persoanele iau decizii legate de facultatea pe care vor să o urmeze sau profesia pe care vor să o practice, ele urmăresc ca acestea să corespundă intereselor proprii, adică să existe o suprapunere cât mai mare între preferințele persoanei și activitățile specifice mediului școlar sau profesional.

Astfel, strategia vizată de noi are un suport teoretic-conceptual și empiric bogat și este descrisă în studii teoretice sau empirice referitoare la corespondența persoană-mediul [10, 11, 12].

Teoria corespondenței persoană-mediu elaborată de Holland [10, 11, 12] este una dintre cele mai influente în domeniul psihologiei vocaționale. Conceptele care derivă din această teorie au fost practic asimilate în vocabularul, metodele și practicile generale de asistență a carierei. Holland [12] își descrie teoria ca fiind una structurală și interactivă. Putem spune că este o teorie structurală, pentru că încearcă să organizeze informația vastă despre oameni și ocupații și este interactivă, deoarece consideră comportamentul uman și cariera ca fiind rezultatul interacțiunii permanente dintre persoană și mediu.

Asumpțiile de bază ale teoriei pot fi prezentate astfel:

1. Persoanele și mediile de muncă pot fi categorizate în 6 tipuri: realist, investigativ, artistic, social, antreprenorial sau întreprinzător și convențional (RIASEC).

2. Persoanele tind să caute medii de muncă ce le vor permite implementarea caracteristicilor personalității lor vocaționale.

3. Comportamentul vocațional este rezultatul interacțiunii dintre tipurile de personalitate și mediu.

Tipologia propusă de Holland, este inspirată în special de literatura vocațională, iar structura tipologiei, simetrică și paralelă, este oarecum particulară. Simetria este dată de forma hexagonală a tipologiei, iar paralelismul – de tratarea tipurilor în relație cu mediile de muncă. Autorul a realizat o descriere succintă a tipurilor, tocmai pentru a face testabilă validitatea acestora. Mai jos, sunt prezentate succint caracteristicile acestor tipuri.

- Tipul realist (R) se caracterizează prin tendința de a se îndrepta spre acele activități care presupun manipularea obiectelor și a instrumentelor (șofer, aviator, operator, fermier etc.).

- Tipul investigativ (I) se distinge prin apetit deosebit pentru cercetare, investigare sub diverse forme și în cele mai diferite domenii (biologic, fizic, social, cultural etc.). Are de obicei abilități matematice și științifice și preferă să lucreze singur pentru rezolvarea de probleme (medic, chimist, matematician, biolog etc.).

- Tipul artistic (A) manifestă atracție spre activitățile mai puțin structurate, care presupun o rezolvare creativă și oferă posibilitatea de autoexpresie (muzician, poet, sculptor, scriitor etc.).

- Tipul social (S) este interesat de activități care implică relaționare interpersonală (profesor, consilier, terapeut etc.).

- Tipul întreprinzător (E) preferă să lucreze în echipă, însă în primul rând cu scopul de a conduce, a dirija, a ocupa locul de lider (manager, agent vânzări etc.).

- Tipul convențional (C) se îndreaptă spre acele activități care se caracterizează prin manipularea sistematică și ordonată a unor obiecte într-un cadru bine organizat și definit. Are abilități funcționărești și matematice, ceea ce îl face potrivit pentru activități administrative. Tipul convențional reușește să se adapteze cu dificultate la situațiile cu grad ridicat de ambiguitate și care nu au descrise cerințe clare (secretar, bibliotecar, funcționar public etc.).

Obiectul și metodele de cercetare

Reieșind din cele expuse mai sus, am considerat oportun a evalua conform Chestionarului de evaluare a intereselor elaborat de echipa din cadrul Cognitrom Assessment Software (CAS++), studenții anului I de studiu din cadrul Academiei “Ștefan cel Mare” a MAI, care urmează să își aleagă o specializarea în domeniul de referință.

Chestionarului de evaluare a intereselor a fost conceput pentru a servi o categorie largă de populație: de la 16 la 62 de ani. Chestionarul descrie interesele ocupaționale (preferințele cristalizate pentru anumite domenii de cunoștințe sau de activitate). Acesta este un instrument

util pentru orientarea în carieră sau luarea deciziei pentru o anumită direcție de studiu, și poate fi utilizat cu succes atât de către psiholog, cât și de către persoanele care doresc să-și identifice interesele profesionale.

Chestionarului de evaluare a intereselor conține 60 de itemi cu 3 opțiuni de răspuns (activitate indiferentă-0, activitatea nu vă place-1, activitatea vă place-2).

Populația de referință a fost 107 studenți.

Rezultate

În urma prelucrării calitative și cantitative a datelor obținute, studenții au fost direcționați în selectarea specializării, conform intereselor acestora.

Astfel, am obținut următorul tablou:

1. Interese convenționale-16%
2. Interese sociale-26%
3. Interese investigative-11%
4. Interese realiste-11%
5. Interese artistice-11%
6. Interese antreprenoriale-25%

Concluzii

Teza lui Holland precum că persoanele tind să aleagă medii de muncă și activități care se potrivesc tipologiei personale a fost confirmată printr-o serie de studii (Hansen & Sackett, 1993, Miller, 1991, Oleski & Subich, 1996). Hansen & Sackett (1993) au demonstrat, că mai mult de 70% dintre studenți prezintă un grad mare de suprapunere între profilul intereselor și specializarea universitară aleasă.

În studiul nostru, peste 63% dintre cei care au completat chestionarul prezintă un grad mic de similaritate între profilul intereselor și domeniul de studiu ales.

Orientarea spre domenii congruente cu profilul intereselor nu este însă întotdeauna posibil. Între oferta de oportunități educaționale și de muncă disponibile și patternurile normative de interese în populație, există o oarecare discrepanță (Downes & Kroeck, 1996). Ceea ce înseamnă că nu putem alege întotdeauna ceea ce ne dorim.

Identificarea intereselor reprezintă un aspect important deoarece permite:

- generarea alternativelor educaționale și profesionale;
- selectarea alternativelor educaționale și ocupaționale optime;
- identificarea cauzelor insatisfacției academice și profesionale.

Bibliografie

1. POPESCU-NEVEANU, P., Dicționar de psihologie, Editura Albatros, București, 1978.
2. CLAPARÈDE, Ed., Educația funcțională, traducere revăzută conform ultimei ediții a originalului de prof. Marin Niculescu, București, E.D.P., 1973.
3. DRĂGAN, I., Interesul cognitiv și orientarea profesională, E.D.P., București, 1975.
4. MEILI, R., Manuel de diagnostic psychologique, P.U.F., Paris, 1964.
5. PASQUASY, R., Les intérêts professionnelles et leur mesure. Etude experimentale d'un questionnaire pour garçonne, Marcine-au-Pont, Edition de l'Application des Techniques modernes, 1961.
6. SUPER, E. D., La psychologie des intérêts, P.U.F., Paris, 1964.
7. PIÉRON, H., Vocabulaire de la psychologie, III-è, P.U.F., Paris, 1963.
8. PIAGET, J., Six études de psychologie, Edition Gonthier, Genève, 1967.

9. SILLAMY, N., Dicționar de psihologie, trad., avanpref. și completări privind psihologia românească de Leonard Gavrilu, București, Editura Univers Enciclopedic, 1996.
10. HOLLAND, J.L. A theory of vocational choice. *Journal of Counseling Psychology*, 6, 1959, p. 35-45.
11. GOTTFREDSON, G.D., JONES, E.M., HOLLAND, J.L. Personality and vocational interests: The relation of Holland's interest dimensions to five robust dimensions of personality. *Journal of Counseling Psychology*, 40, 1993, p. 518-524.
12. HOLLAND, J.L. Making vocational choices: A theory of vocational personalities and work environments. Odessa, FL: Psychological Assessment Resources, 1997.
13. ALBU, M. Construirea și utilizarea testelor psihologice. Cluj-Napoca: Clusium, 1998.
14. Platforma computerizată de evaluare psihologică (CAS++). Cod Produs: N / A Categori: Aptitudini cognitive, Consiliere și orientare profesională, Evaluare de personal, Evaluarea sănătății mintale, Recrutare și selecție de personal Etichete: Consiliere și orientare profesională, Evaluare de personal, Evaluarea psihologică a adulților, Evaluarea sănătății mintale, Recrutare și Selecție de personal.

CZU: 159.922

TULBURAREA DISMORFICĂ CORPORALĂ: CAUZE ȘI MANIFESTĂRI

Balan Rodica
UPSC „Ion Creangă”
(Republica Moldova)
ORCID: 0009-0002-3431-1870

Adnotare

Tulburarea dismorfică corporală se caracterizează prin preocuparea excesivă pentru un defect al aspectului perceput pe care alții nu-l pot observa sau îl consideră irelevant. Tulburarea dismorfică corporală este acompaniată de comportamente repetitive menite să ascundă, să repare sau să verifice defectul de aspect perceput. Acest articol prezintă o imagine de ansamblu asupra tulburării dismorfice corporale: cauzele, simptomele, tratamentul acestei tulburări comune și severe, precum și diferențele dintre aceasta și tulburarea de comportament alimentar.

Cuvinte-cheie: tulburare dismorfică corporală, tulburare de comportament alimentar, imagine corporală, terapie cognitiv comportamentală.

Annotation

Body dysmorphic disorder is characterized by excessive preoccupation with a perceived defect in appearance that others may not notice or consider irrelevant. Body dysmorphic disorder is accompanied by repetitive behaviors designed to hide, repair, or verify the perceived defect in appearance. This article provides an overview of body dysmorphic disorder: the causes, symptoms, treatment of this common and severe disorder, and the differences between it and eating disorder.

Keywords: body dysmorphic disorder, eating behavior disorder, body image, cognitive behavior therapy.

Tulburarea dismorfică corporală (TDC) (de asemenea întâlnită și ca ”dismorfofobie”), reprezintă o tulburare psihică în care persoana afectată este absorbită de o imperfecțiune imaginată a aspectului său, care este de fapt normală sau ne semnificativă [3].

Dacă tulburările de comportament alimentar presupun îngrijorări legate de greutate și siluetă, atunci TDC implică și griji legate de ten, păr și trăsături faciale. Aceste preocupări generează anxietate, depresie și stimă de sine scăzută, determinând adoptarea anumitor